

Publicerad 2015-02-22 14:50 av Marianne Räf

I min själs bråda djup.

Saga i Norra Ishavet

Som att falla utför ett stup, -
att ta sig till min själs bråddjup,
där som jag sitter å kurar, - -
på fiendebjörnen lurar;
Å, önskar att få komma ut -
- ur en hel serie burar...-

Tror på ögonblickens mättnad, -
stunder, då jag känner lättnad...
... över att må bättre, igen!
Inspirationen -åter- tänd.
Kan orsaka en viss häpnad:-
-Javisst-ja, - det är SÅ det känns!

Kan räcka med en liten spröd
förnimmelse, -- som så ett stöd
blir för hela ens grå person;-
Man hade nästan tappat tron -
på allt - å glöden, den var död...-
Plötsligt, är du i Glädjens Zon!

Vet ej var den kommer ifrån, -
'Kicken', en bländande Ikon,
passionerad, av äkta Ljus,
i ett - ej drogframkallat - Rus, -
som sätter fyr på hjärnans spån, - -
under en mäktig Orgels brus!

Skulle det va' så att du vill
ta dig hela vägen ner till
djupen av min blåsvarta själ,
kan det hända du får ta del
av nått som är ett slags ljus-thrill!!
-Ett Norrsken över Snorre Säl! ~~~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten